

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: SmithKline Beecham p.l.c.

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka ACTI-FAST pro výrobky a služby třídy 5 (farmaceutické prostředky) - přihláška č. 1 902 568

Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení: Warner-Lambert Consumer Healthcare S.Com.p.a.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní slovní ochranná známka ACTIFED pro výrobky a služby třídy 5

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: Vyhovění odvolání, vyhovění námitkám, zamítnutí zápisu

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94

— prohlásil tato dvě nařízení za nepoužitelná na základě článku 241 nařízení č. 872/2004 [pozn. překladatele Smlouvy o ES?].

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce uplatňuje, že nařízením Rady (ES) č. 872/2004 ze dne 29. dubna 2004, které bylo přijato na základě společného stanoviska Rady 2004/487/SZBP o zmrazení finančních prostředků bývalého liberijského prezidenta Charlese Taylora a s ním spojených osob a subjektů, Společenství přijalo opatření ke zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů vlastněných nebo ovládaných přímo nebo nepřímo osobami nebo subjekty vyjmenovanými v uvedené příloze 1. Následně na základě ustanovení čl. 11 písm. a) nařízení č. 872/2004 Komise přijala nařízení (ES) č. 1149/2004 ze dne 22. června 2004, kterým se změnila uvedená příloha 1 uvedením žalobce Minina mezi osoby, na které se vztahují opatření.

Žalobce uvádí na podporu svých požadavků následující:

— protiprávnost nařízení č. 872/2004 ⁽¹⁾ a č. 1149/2004 ⁽²⁾, jelikož rezoluce Rady bezpečnosti Spojených národů, na jejichž základě bylo přijato společné stanovisko 2004/487/SZBP, jsou adresovány výlučně členským státům, což vyplývá z povahy OSN, které je orgánem příslušným v oblasti mezinárodních vztahů, ale bez nadnárodní pravomoci,

— nesprávný právní základ napadených aktů v tom, že jako právní základ nařízení č. 872/2004 jsou uvedeny články 60 a 301 Smlouvy o ES, i když obě dotčená nařízení odkazují na situace, které se vymykají pravidlům obsaženým v uvedených článcích Smlouvy,

— porušení vlastnického práva, které je základním právem, jemuž právní řád Společenství poskytuje ochranu,

— porušení práv na obhajobu jednak v tom, že vyhotovením napadených nařízení Společenství učinilo nepřiměřený krok a přijalo akty, které v podstatě tvoří svazek individuálních rozhodnutí bez jakéhokoli prošetření zmrazených finančních prostředků, a jednak v tom, že je zde žalobce citován pod řadou označení, které nejsou předmětem jakéhokoli vysvětlení a které by mohly pomýlit inspektory OSN.

Žaloba podaná dne 3. září 2004 Mininem Leonidem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-362/04)

(2004/C 273/70)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 3. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Mininem Leonidem, zastoupeným Titem Ballarinem a Corsem Boviem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, advokáty.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

— zrušil bod 13 přílohy nařízení Komise (ES) č. 1149/2004 ze dne 22. června 2004, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 872/2004 o dalších omezujících opatřeních týkajících se Libérie,

— zrušil uvedené nařízení č. 1149/2004 jako celek v tom, že bylo přijato na základě protiprávního nařízení (nařízení č. 872/2004) a

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 872/2004 ze dne 29. dubna 2004 o dalších omezujících opatřeních vůči Libérii (Úř. věst. L 162, s. 32).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1149/2004 ze dne 22. června 2004, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 872/2004 (Úř. věst. L 222, s. 17).